

Arrest

nr. 50 865 van 8 november 2010
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. HADIEL M. en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 mei 2008 het Rijk binnen en diende op 22 april 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 8 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamil-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Trincomalee. Op 13 mei 2008 diende u hier een eerste asielaanvraag in. Op 13 oktober 2008 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de ongeloofwaardigheid dat u tot in juli 2007 in Trincomalee verbleef en de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven. Op 31 oktober 2008 diende u tegen de deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 13 februari 2009 velde de RVV een arrest waarbij u zowel de Vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Op 20 maart 2009 diende u een beroep in bij de Raad van State (RvS), die dit op 9 april 2009 verwierp. Op 22 april 2009 diende u hier een tweede asielaanvraag in. U baseert zich nog steeds op dezelfde asielmotieven namelijk uw vrees voor de Karunagroep door wie u zou gedood

worden. Als nieuwe elementen brengt u volgende documenten aan: een bewijs van inschrijving in het kiesregister en een vertaling ervan, uw nationale en lokale identiteitskaart, een enveloppe, een attest van het Centrum voor Basiseducatie Kempen en een schrijven van uw advocaat gericht aan de RVV en een gericht aan het CGVS. U verklaarde tevens dat uw gezin omwille van u nog steeds problemen heeft met de Karunagroep.

B. Motivering

Na het gehoor door het CVGS dient te worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat tijdens uw eerste asielaanvraag geen geloof werd gehecht aan uw verblijf tot juli 2007 in Trincomalee, waardoor ook geen geloof werd gehecht aan uw asielrelaas dat zich daar situeerde. Bovendien werden diverse andere ongeloofwaardigheden en ongerijmdheden vastgesteld waardoor deze twijfels nog meer werden bevestigd. De nieuwe elementen die u aanbrengt voor uw tweede asielaanvraag en waarmee u uw aanwezigheid in Trincomalee tot midden 2007 wil aantonen zijn onafdoende. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat zowel uw nationale en lokale identiteitskaart als het schrijven van uw advocaat aan de RVV geen nieuwe elementen zijn daar die immers al werden behandeld door de RVV. Deze identiteitsdocumenten zijn trouwens geen recent uitgereikte documenten en volstaan niet om uw aanwezigheid in Trincomalee tot midden 2007 aan te tonen. Wat betreft uw inschrijving in het kiesregister dient te worden opgemerkt dat dit niet aantoonde dat u effectief tot in juli 2007 in Trincomalee verbleef. U verklaarde immers zelf dat uw moeder u inschreef in het kiesregister toen u 18 jaar oud was (in 2001; CGVS tweede asielaanvraag p. 3). Bovendien werd dit document uitgereikt op 2 april 2009, terwijl u al in België verbleef en werd het opgehaald door een verwant of kennis (CGVS tweede asielaanvraag p. 3). Verder bevat dit document een aantal anomalieën. Zo is het heel bevreemdend te noemen dat uw broer Jokin is vermeld in hetzelfde document van het kiesregister van Trincomalee terwijl hij sinds zijn achttiende in Colombo werkt, er geregistreerd is en er een identiteitskaart van Colombo heeft. U gaf als verklaring dat zijn gegevens geregistreerd zijn in Trincomalee en ontkende te hebben verklaard dat hij een identiteitskaart van Colombo heeft, maar uit eerdere verklaringen blijkt duidelijk dat u dit antwoordde op de vraag hoe u wist dat uw broer geen problemen had in Colombo (CGVS eerste asielaanvraag p. 6). Hoe dan ook kan dit document onmogelijk aantonen dat u recent in Trincomalee verbleef, aangezien ook uw broer er nog op staat vermeld terwijl hij al jaren niet meer in Trincomalee woont. Wat betreft het schrijven van uw advocaat aan het CGVS dient te worden opgemerkt dat dit louter uw zaak uit de doeken doet en informatie bevat over de algemene situatie in Sri Lanka. Dit document weerlegt geen van bovenstaande vaststellingen. De enveloppe toont louter aan dat u post ontvangt uit Sri Lanka. Het attest van het Centrum voor Basiseducatie, Kempen toont alleen aan dat u daar een cursus volgt. En heeft geen band met uw asielrelaas. Er kan dus nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen tot in juli 2007 in Trincomalee te hebben verbleven en aan de problemen die u daar zou hebben gehad.

Gezien er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Trincomalee tot in 2007 dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel beroept verzoeker zich op de “Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15.12.1980. Schending van art. 1 A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Schending van de motiveringsverplichting van

artikel 62 vreemdelingenwet. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Over het onderzoek van de nieuwe gegevens

3.1. “Nieuwe gegevens” zijn volgens artikel 39/76, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet *“die welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de administratieve procedure waarin de gegevens hadden kunnen worden aangebracht en alle eventuele nieuwe elementen en/of nieuwe bewijzen of elementen ter ondersteuning van de tijdens de administratieve behandeling weergegeven feiten of redenen”*. Bij het verzoekschrift wordt naast de kopie van de bestreden beslissing een uittreksel uit het register van het politiekantoor te Uppuveli in Trincomalee met vertaling aangebracht. Verweerder stelt *“Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij dergelijk document niet eerder kon neerleggen en zet ook niet uiteen hoe, via wie hij dit document precies ontvangen heeft”*. De vaststelling dat dit stuk geen nieuw gegeven is in de zin als hiervoor bepaald nu niet wordt toegelicht waarom het niet eerder in de procedure kon worden aangebracht terwijl de verklaringen van verzoekers vader dateren van 28 maart 2007 belet niet dat dit stuk mede in het beraad wordt betrokken in het raam van de rechten van de verdediging. Het stuk wordt dienstig aangevoerd ter adstructie van de kritiek van de verzoekende partij op de bestreden beslissing zoals die is verwoord in het verzoekschrift. Het wordt om die reden in het beraad betrokken.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Verzoeker volhardt in de asielmotieven aangebracht in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Als nieuwe elementen legde hij zijn nationale en regionale identiteitskaart voor, een bewijs van inschrijving in het kiesregister, een schrijven van zijn advocaat gericht aan de commissaris-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, een briefomslag en een attest van het centrum voor basiseducatie Kempen. Bij het verzoekschrift wordt nog een fotokopie van een uittreksel uit het register van het politiekantoor te Uppuveli in Trincomalee toegevoegd.

4.2. Verzoekers vorige asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden recent verblijf in Trincomalee, noch aan de daaraan gekoppelde vrees voor vervolging. De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van zijn vorige asielaanvraag werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en het beroep hiertegen is door de Raad van State verworpen. De beoordeling van de eerste asielaanvraag is dan ook definitief in de rechtsorde opgenomen. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

4.3. Het bij het verzoekschrift toegevoegde uittreksel uit het register van het politiekantoor te Uppuveli in Trincomalee bevat een verklaring afgelegd door verzoekers vader. Verweerder wijst er terecht op dat het een fotokopie betreft die gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde heeft (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Daarenboven druist de inhoud in tegen verzoekers eerdere verklaringen dat hij nooit gearresteerd werd (zie vragenlijst 1ste asielaanvraag, p. 2). Verzoeker heeft immers in het kader van beide asielaanvragen nooit gewag gemaakt van problemen met de Sri Lankaanse politie, terwijl het document stelt dat verzoeker door de Sri Lankaanse politiediensten werd gearresteerd en gedurende een maand vastgehouden. Dit ondergraaft volledig de waarachtigheid van

het document. Overigens is het neergelegde attest slechts een eenzijdige verklaring van zijn vader en bewijst het geenszins dat deze eenzijdige verklaring zelf waarachtig is.

4.4. Verzoeker meent dat de verkiezingsbrief voor de verkiezingen van 2007 niet in zijn geheel werd beoordeeld en betoogt dat het *“document kan wel degelijk aantonen dat verzoeker in het noorden van Sri Lanka heeft gewoond tot in 2007”*. De inschrijving van verzoeker in het kiesregister toont echter niet aan dat hij tot aan zijn vertrek uit Sri Lanka in Trincomalee woonde, gezien volgens verzoeker de inschrijving door zijn moeder gebeurde toen hij 18 jaar was, dus in 2001 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Daarenboven is het opmerkelijk dat verzoekers oudere broer eveneens op het document staat nu het stuk in april 2009 werd opgevraagd en volgens verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag deze broer sinds zijn achttiende werkte en woonde in Colombo, hij er geregistreerd stond en een identiteitskaart heeft (zie gehoorverslag 29.07.2008, p. 4 en 6). De latere ontkenning van deze verklaringen door verzoeker tijdens het verhoor in het kader van zijn tweede asielaanvraag komt dan ook opportuun voor ter ondersteuning van zijn documenten.

4.5. Het doktersattest en een verklaring van de tandarts werden in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag beoordeeld. Waar verzoeker stelt *“dat dit document dient te worden beoordeeld in de context van de gehele asielaanvraag, derhalve dient ook rekening te worden gehouden met hetgeen in de eerste asielaanvraag werd vernomen”* dient te worden herhaald dat verzoeker in het kader van de tweede asielaanvraag geen nuttige elementen aanbrengt maar fotokopieën van documenten die strijdig zijn met zijn eerdere verklaringen en deze niet in andere zin kunnen toelichten noch de onwetendheden en tegenstrijdigheden van de eerste asielaanvraag in een ander kader of licht plaatsen. Verzoeker toont geen recente herkomst aan uit Jaffna.

4.6. In het verzoekschrift wordt voorts verwezen naar een arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens aangaande het voordeel van de twijfel. Dit kan evenwel slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Dat is in casu niet het geval.

4.7. De nationale en regionale identiteitskaart van verzoeker werden al in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag aan de Raad voorgelegd. In zijn arrest van 13 februari 2009 (RvV 13 februari 2009, nr. 23.017) stelt de Raad dienaangaande dat de documenten enkel aantonen dat verzoeker geboren is in Trincomalee en er een deel van zijn jeugd doorbracht. De stukken dateren van 2000 en maken geen recent verblijf in Trincomalee aannemelijk, te meer nu ze niet ondersteund worden door overtuigende, geloofwaardige verklaringen.

4.8. Voorts herhaalt het verzoekschrift het asielrelaas en de vraag tot internationale bescherming. De bijgevoegde rapporten en algemene artikelen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Wat de overige stukken betreft, toont de briefomslag slechts aan dat verzoeker post ontving uit Trincomalee en bewijst het attest van het centrum voor basiseducatie dat verzoeker een cursus volgt ten einde Nederlands te leren en zijn spraakprobleem te verhelpen. Beide documenten bieden geen ondersteuning voor verzoekers asielmotieven.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de stukken en andere elementen van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te meer nu uit de stukken van het

administratief dossier blijkt (zie informatie toegevoegd aan de brief van verzoekers advocaat van 21 april 2009) dat V. Muralitharan, alias Karuna, intussen is opgenomen in het Sri Lankaanse parlement. Verzoeker toont niet aan dat hij in het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka -en zelfs indien zijn verklaringen geloofwaardig zouden zijn, qoud non- nog problemen zou hebben.

5.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK